

461.000 kronor i obetalda skulder

□ INGVAR EK

MALMÖ: Flera års dolda underskott resulterar nu i att Malmö AI redovisar en samlad förlust på hela 461.000 kronor.

— Vi har blivit förda bakom ljuset. Nu har vi gjort en noggrann genomgång och jag ser inte det här som något krisläge, tvärtom. Först nu

vet vi var vi står och kan börja om från scratch, säger klubbens ordförande Frans Nilsson.

Följden av den här ekonomiska smällen för 76-åriga storklubben MAI blir att den ansvarige tjänstemannen får sluta. Han har med rena lögnen dolt en del överskridanden, bara skjutit dem framåt. Någon nybesättning av tjänsten blir det inte, klubben har inte råd.

Frans Nilsson tillträdde som MAI-ordförande 1981. Han blev misstänksam när bokslutet för 1982 kom med ett stort

underskott från den internationella friidrottstävlingen på Malmö Stadion.

Grundlig genomgång

— Sedan bestämde vi oss för att göra en grundlig genomgång av klubbens ekonomi ända från och med 1977. Tillsammans med skattemyndigheterna har vi gjort en grundlig revision, förklarar Frans.

De stora bitarna i underskottet är obetalda skulder. Dess-

utom finns en del obetalda skatter: moms, reklamskatt, arbetsgivaravgifter.

När det gäller skatterna har vi själva tagit kontakt med myndigheterna för att få klarhet i hur reglerna ska tolkas. Faktum är att inte ens de alltid vet vad som ska gälla för en ideell förening, säger Frans Nilsson.

Klaras på två år

Klubbledningen har bestämt sig för att den här skulden

ska klaras av på två år, hälften redan i år.

Och det ska inte i någon nämnvärd utsträckning behöva gå ut över verksamheten, möjligen får man hålla igen en del på resandet. I stället jobbar man på nya inkomstkällor i form av ett par större lotterier.

— Alldeles klart är att en klubb av den här storleken — vi har en årsomsättning på 2,5 miljon — behöver professionellt folk för att övervaka ekonomin. Ideella idrottsledare kan idrott och ska få syssla med det i första hand. Därför har vi

Styrelsen fördes bakom ljuset

nu anlitat en revisionsbyrå, berättar Frans Nilsson.

Omval

Som i går kunde presentera de trista siffrorna för klubbens medlemmar på årsmötet. Dock föredrar han själv enbart att se positivt på situationen: nu vet man antligen exakt vad man har att rätta sig efter.

Några avgörande förändringar i styrelsen blev det inte, omval rakt över.

Tacka Olle för TV-festen

ÅRE: Hade inte Olle Rimfors fått spanska sjukan 1928, hade du antagligen inte suttit bänkad framför TV:n i dag för att följa den spännande världscupsavslutningen med Ingemar Stenmark i huvudrollen.

Olle Rimfors — 88 år nästa månad — är den svenske utförsåkningens fader. Han introducerade sporten i landet i slutet av 20-talet. Han har byggt upp utbildningsverksamheten i hela fjällvärlden. Och han har utarbetat den åkteknik som gjort Ingemar Stenmark så suverän.

En teknik som Olle "uppfann" innan Ingemar ens var född! 1901 fick Olle sina första skidor hemma i Tivheden. Då var han fem år.

— Skidorna var på tok för långa i början. Jag kunde ha dem ända tills jag var 15 år, minns Olle.

Ex-militär

Vi träffas hemma i hans lilla bruna stuga med gröna skorstenar i Ullån utanför Åre. Det är här han bott sedan han pensionerades som major vid Jämtlands fjällregemente 1950.

Det var på fjällregementet det hela startade.

På regementet skulle vi ha en tävling som var väldigt påfrestande. Ni mil nattlig patrulltävling med packning, 20 grader kallt var det och för säkerhets skull hade jag fått spanska sjukan utan att veta om det, berättar Olle.

— Vid starten hade jag hög feber, men jag åkte i alla fall. Vår patrull vann.

En prestation som inte tilltalade regementsläkaren.

Tvingad ta det lugnt

— Vederbörande påstod att det var så riskabelt att jag borde lugna ner mig med skidåkningens ett tag.

I Östersund gick det just de en instruktionsfilm om utförsåkning i Tyskland. Olle såg filmen och fascinerades. Ingen i Sverige hade sett något liknande tidigare.

— I samma veva kunde man köpa en bok med samma namn som filmen, Wunder des Schneeschuhs, i bokhandeln. Jag köpte boken och vi var sedan några stycken som lärde oss att åka efter den. Det var ju trots allt inte lika ansträngande som längdåkning.

Dessa nyordna fantasterna anordnade skidkurser med boken som instruktionskälla.

— Första kursen lockade 35 personer. Året efter kom 70, följande år 140... Efter några år blev det hela för stort för Störlien.

Flyttade till Åre

Man fick flytta verksamheten till Åre. Olle hade då intresserat

Han uppfann Ingemars teknik

även Sigge Bergman — sedermera ordförande i Svenska Skidförbundet — för utförsåkning. Snart började man att ifrågasätta bokens innehåll.

— Vi blev missnöjda med det vi läste, det fattades liksom en del. Därför åkte vi ner till Alperna 1934.

— Vi var där i sex veckor och studerade deras sätt att åka. Det slutade med att vi var med på världsmästerskapen i St. Moritz. Inte för att tävla i ordets rätta bemärkelse utan för att bara studera. Vi klarade oss ändå bra, kom bland de bästa 50-procenten.

Med nya kunskaper och med två rullar 16 mm:s smalfilm som Olle tagit och som räckte till en 45 minuters instruktionsfilm.

Jag åkte ut i byarna på landsbygden varje lördag under flera år. Visade filmen på lördagen. På söndagen hade vi sedan skidskola i närmaste backe som ansågs lämplig.

— Det hela spred sig så kraftigt att vi fick ett 40-tal nya slalombackar i Jämtland-Härjedalen.

I folkmun började Olle benämnas "skidprofessorn".

1935 var han med om att ordna Sveriges största slalomtävling. I Östersunds 100 meter långa backe. En backe som än i dag är något av centrum för Östersunds alpinister.

1937 var det dags för första SM-tävlingen. Med Olle Rimfors som tävlingsledare.

1948 var Sveriges utförsåkare accepterade och fick för första gången vara med i OS-sammanhang.

Utvecklats

— Under alla dessa år som gått har utförsåkningens utvecklats både till omfång och kvalitet. Kvaliteten yttrar sig framför allt i tekniken, menar Olle.

Med teknik menar Olle sättet att åka på. Något som alltid har intresserat honom. Han har följt varje fas i utvecklingen efter det att telemarkningarna i Norge i slutet på 1800-talet visade upp sina färdigheter på skidor. Färdigheter som man tvingades att skaffa sig på grund av den miljö man levde i.

— Telemarkningarnas teknik är än i dag grunden för all åkning. 1890 började de att göra uppvisningar i Oslo i bl a backhoppning. Då slutade man ner slaget med att göra en stoppsväng, vilket var något helt nytt.

På modet igen

Det var en sk telemarksväng som i dag åter är på modet i Åre-pisterna där de som tycker sig kunna allt om utförsåkning hittat en ny utmaning i att åka ut-

● I går möttes för första gången Olle Rimfors och Hermann Nogler, två män som växt upp med utförsåkning och som varit med om hela utvecklingen. Nåja, Olle hade nog en del att lära ut till ungdomen Nogler. I mitten Calle Briandt, som efterträdde Olle Rimfors som bas för elitåkarna när denne slutade i början på 50-talet.

Foto: BOSSE NILSSON

med vanliga längdåknings-skidor.

Telemarkssvängen och även Christiania-svängen med parallella skidor var de första svängar som gick att använda i utförsbackar.

På den tiden turistade engelsmän världslöst över hela världen. Imperiet. Några kom till Telemarken, lärde sig svänga och köpte med sig skidor hem till England.

Nästa år turistade de i Alperna och tog med sig skidorna dit där ingen tidigare heller sett hur det gick till att åka utför, berättar Olle.

I Tärnaby var en av hans lärjungar legendariske "Tärnaby-Lasse". Mannen bakom den alpina explosion som Tärnaby upplevt.

Och också den som gett Ingemar Stenmark sina grunder.

När jag såg Ingemar första gången i TV från en Kalle Ankafinal, visste jag inte vem det var, men jag sade direkt: titta, den killen åker precis som jag lärt ut, säger Olle.

Plogsvängen

1930-talets tyskar hade skapat plogsvängen och stämsvängen.

Slalomsvängar där man hela tiden har tyngden på bägge fötterna. Fransmannen Alain Robitton revolutionerade sporten genom att 1938 visa upp en teknik där han rippade jämförta i svängarna.

1952 i Oslo-OS hade Stein Eriksen från Norge utvecklat ämfotahoppet och var totalt ierlägsen.

Han åkte till synes likadant som alla andra, men ändå inte. Jag studerade hans åkning i tre lagar innan jag kom på hur han gjorde.

Stefan Alfelt

Eleven tog över

Då var Olle bas för utbildningen av Sveriges elitåkare. Han var över 60 år och ansåg att det var dags att sluta efter en tioårsperiod i förbundet. Efterträdaren kom att heta Calle Briandt, en av Olles tidigare elever. Den bäste han haft.

På grund av att jag slutade hann jag aldrig att lära ut Erikssens stil till elitåkarna, men jag fortsatte på fjällkedjan i 20 år och har lärt ut min teknik till tusentals turister.

Olle säger min teknik, för han förfina Erikssens åksätt till de eleganta omstigningar som Ingemar Stenmark behållit världseliten med i elva år nu.

Lärde upp kungen

Jag har aldrig frågat Ingemar om det, men han måste ha

Eriksen hade delat upp jämfotahoppet i fyra delar så att han kom att stå längre på ena skidan. Det gjorde att han kunde åka fortare.

Efter pensioneringen blev Olle Rimfors ansvarig chef för sportutbildningen på Fjällkedjans hotell. Därmed kom han att bygga upp den alpina utbildningen i fjällvärlden.

I oktober började jag i Sälen, sedan var jag i Storlien november till januari, två månader i Tärnaby och därefter i Riksgränsen till maj.

I Tärnaby var en av hans lärjungar legendariske "Tärnaby-Lasse". Mannen bakom den alpina explosion som Tärnaby upplevt.

Och också den som gett Ingemar Stenmark sina grunder.

När jag såg Ingemar första gången i TV från en Kalle Ankafinal, visste jag inte vem det var, men jag sade direkt: titta, den killen åker precis som jag lärt ut, säger Olle.

lärnt det i andra hand via Tärnaby-Lasse, säger Olle.

En som Olle vet att han lärt ut tekniken till direkt är kung Carl Gustaf. Om det har Olle en historia att berätta.

Kungen var intresserad av att träffa Stenmark och det kom sig att de åkte tillsammans en gång. Då sade plötsligt Ingemar: Du åker ju jädra bra, du!

Visst, för kungen åkte ju likadant som Ingemar, skratrar Olle.

Det är han som lärt ut tekniken, men egentligen är det bara Ingemar Stenmark som har haft kunskanden att ta tillvara allt i Olles svängteknik, som innebär att man med en motsatsrörelse mellan axlar och höfter kan skjuta fart inne i svängen.

Ingemar har utvecklat tekniken ännu mer, men egentligen är det för dåligt att det skulle behöva ta sju-åtta år innan de andra i eliten lärde sig att åka som Ingemar. Nu vinner han ju inte lika stort längre.

88 år gammal, men än skulle Olle Rimfors säkert kunna fungera som rådgivare i förbundet.

Bara på längden

Numera åker han själv bara längdåkning. För några år sedan fick han inopererat nya höftkuklor och vågar inte längre kasta sig utför branterna i Åre.

Som han gjorde i de ungdomliga 70-års åren. På vägen hemma i Olles och hustru Gerdas stuga hänger en bild på två åkare som åker utför i en brant som bara kan benämnas som ett stup.

Den längst ner är jag. Då var jag 70 år. Han uppe till höger var nyutexaminerad skidårare som försökte att hänga med. Sekunden efter bilden är tagen rasade han, skrockar Olle Rimfors och ser inte så lite belåten ut.

Det har han all rätt till att göra. Vi är många som har honom att tacka för mycket.

Det är bara att böja sig för Pirmin

□ Av STEFAN ALFELT

ÅRE: Pirmin Zurbriggen behöver bara tre poäng till för att bli total världscupssegrare.

Allt — nästan — talar för att han ska ta den. Kanske redan i Åre.

Förhoppningsvis gör jag det, men det går inte att tippa utgången. Ingemar Stenmark kan mycket väl lyckas att göra det han måste, säger Pirmin.

Största hoppet sätter han till att bli bland de 13 främsta i någon av de två återstående slalomtävlingarna. Eller att inte Ingemar vinner dessa bägge.

Det kan bli svårt för Ingemar. Marc Girardelli är också mycket sugen på att vinna något av de återstående slalomerna och är dessutom i väldigt fin form.

Själv tränar jag bara slalom nu. Jag tror att jag har kapacitet för att klara av det jag måste.

I Courmayeur blev han fyra.

Det var den bästa slalomtävling jag någonsin gjort.

Annars är Zurbriggen bäst i storslalom. Och störtlopp, som kanske är det roligaste han vet egentligen. Han älskar fart.

Störtlopp har visserligen aningen högre status i Schweiz, men jag fortsätter att satsa mest på storslalom även nästa år trots allt, säger Pirmin.

1979 är senaste gången en schweizare lyckades vinna den totala världscupen. Då vann Peter Lüscher utan att vinna en enda tävling. Om Zurbriggen vinner i år blir han en betydligt värdigare totalsegrare och också en av Schweiz största och populäraste idrottsmän just nu.

Den 21-åriga kocken har alla möjligheter att bli en mycket rik man efter den här säsongen.

Ändå såg det ut att gå snett ett tag för honom. I OS ramlade han i första storslalomåket. Missade sedan härligt bronsmedaljen i störtlopp.

OS har jag förträngt. Det betyder ingenting längre för mig. Jag fick min revansch i USA, säger Pirmin.

Det var där han kopplade segergreppet på Stenmark genom att bli ettatvå i de bägge storslalomtävlingarna, och att ta två poäng i slalom och sluta fyra i USA:s störtlopp.

Detta gjorde att han kunde avgöra alltihop genom att bli tvåa i det efterföljande störtloppet i Kanada. Pirmin blev trea. En hundra sekund efter tvåan.

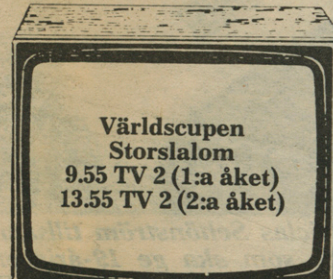
Retfullt, men det är sådant som händer...

Innerst inne är nog Pirmin trots allt ganska säker på att klara av det här.

● Tre poäng är allt som behövs för att Pirmin Zurbriggen ska säkra segern i Världscupen — det fixar han i Åre?

Foto: BOSSE NILSSON

Den som väntar på något gott...

ÅRE (TT)

Här är startlistan för lördagens storslalom i Åre:

1) Franz Heinzer, Schweiz, 2) Hans Enn, Österrike, 3) Martin Hangl, Schweiz, 4) Guido Hinterseer, Österrike, 5) Marc Girardelli, Luxemburg,

6) Hubert Strolz, Österrike, 7) Boris Strel, Jugoslavien, 8) Jure Franko, Jugoslavien, 9) Joel Gaspoz, Schweiz, 10) Pirmin Zurbriggen, Schweiz,

11) Andreas Wenzel, Lichtenstein, 12) Peter Lüscher, Schweiz, 13) Robert Erlacher, Italien, 14) Max Julien, Schweiz, 15) Ingemar Stenmark, Sverige.

Övriga svenskar: 20) Stig Strand, 27) Jörgen Sundqvist, 28) Johan Wallner, 40) Nicklas Hennings, 43) Gunnar Neurisser, 49) Magnus Berg, 51) Bertil Edsäs, 54) Johan Nilsson, 60) Olof Gynn, 70) Anders Rytterberg, 71) Joakim Wallner, 75) Niklas Lindqvist, 76) Peter Melander, 81) Roland Johansson, 82) Anders Frost.